

- 2) Decyzja wykonawcza Komisji C(2012) 4391 final z dnia 2 lipca 2012 r. zezwalająca na przyznanie krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich na Litwie za rok 2012 jest nieważna, natomiast badanie pytań prejudycjalnych nie wykazało niczego, co podważałoby ważność art. 10 ust. 1 in fine oraz art. 132 ust. 2 akapit ostatni in fine rozporządzenia nr 73/2009.
- 3) Badanie wspomnianych pytań nie wykazało niczego, co podważałoby ważność art. 132 ust. 2 akapit ostatni rozporządzenia nr 73/2009, w brzmieniu wynikającym ze sprostowania opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 18 lutego 2010 r.
- 4) Termin „dydis” użyty w litewskiej wersji językowej art. 1c ust. 2 akapit ostatni rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej, który został dodany do rozporządzenia przez Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, ma takie samo znaczenie jak termin „lygis” użyty w litewskiej wersji językowej art. 132 ust. 2 akapit ostatni rozporządzenia nr 73/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Koblenz – Niemcy) – RegioPost GmbH & Co. KG/ Stadt Landau in der Pfalz

(Sprawa C-115/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Dyrektywa 96/71/WE — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 26 — Zamówienia publiczne — Usługi pocztowe — Przepisy jednolitej administracji regionalnej państwa członkowskiego wymagające od oferentów oraz ich podwykonawców zobowiązania się do zapłaty minimalnego wynagrodzenia pracownikom wykonującym usługi stanowiące przedmiot zamówienia)

(2016/C 016/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Koblenz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RegioPost GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Stadt Landau in der Pfalz

Przy udziale: PostCon Deutschland GmbH, Deutsche Post AG

Sentencja

- 1) Artykuł 26 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, zmienionej rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1251/2011 z dnia 30 listopada 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu jednostki administracji regionalnej państwa członkowskiego, takiemu jak to będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które nakazuje oferentom i ich podwykonawcom przedstawienie przy składaniu oferty pisemnego zobowiązania do zapłaty pracownikom zatrudnionym przy realizacji usług będących przedmiotem danego zamówienia publicznego minimalnego wynagrodzenia określonego przez wspomniane uregulowanie.
- 2) Artykuł 26 dyrektywy 2004/18, zmienionej rozporządzeniem nr 1251/2011, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu jednostki administracji regionalnej państwa członkowskiego, takiemu jak to będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które wymaga wykluczenia z udziału w przetargu publicznym oferentów i ich podwykonawców, którzy odmówią przedstawienia przy składaniu oferty pisemnego zobowiązania do zapłaty pracownikom zatrudnionym przy realizacji usług będących przedmiotem danego zamówienia publicznego minimalnego wynagrodzenia określonego przez wspomniane uregulowanie.

(¹) Dz.U. C 175 z 10.6.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 listopada 2015 r. – Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej/Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-121/14) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (UE) nr 1316/2013 ustanawiające instrument „Łącząc Europę” — Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, które dotyczą terytorium jednego państwa członkowskiego — Zgoda tego państwa — Przedłużenie kolejowego korytarza towarowego — Podstawa prawna — Artykuł 171 TFUE i art. 172 akapit drugi TFUE]

(2016/C 016/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: M. Holt i L. Christie, pełnomocnicy, wspierani przez D.J. Rhee, barrister)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Troupiotis i M. Sammut, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: Z. Kupčová i E. Chatziioakeimidou, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Samnadda i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.